

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕСАЋИВАЊУ ЉУДСКИХ ОРГАНА

Члан 1.

У Закону о пресаћивању људских органа („Службени гласник РС”, бр. 57/18 и 111/21 - УС), после члана 22. додају се назив члана и члан 22а који гласе:

„Услови за даривање људских органа са умрлог лица

„Члан 22а

Људски органи са умрлог лица могу се узети ради пресаћивања само ако се то лице за живота, није противило даривању усмено или у писменом облику.

Изјава о противљењу даривања људских органа, односно ткива (у даљем тексту: Изјава о противљењу) даје се на прописаном обрасцу здравственом раднику који је изабрани лекар даваоца органа, односно ткива, односно овлашћеном лицу за евидентирање писмене изјаве у Управи за биомедицину.

Малолетно лице и пунолетно лице које није пословно способно Изјаву о противљењу дају у присуству родитеља, односно старатеља.

Изјава о противљењу може се опозвати на начин на који је дата.

Изјава о противљењу уписује се у Регистар лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива, који води овлашћено лице које има својство руковоца у предметној обради у Управи за биомедицину.

Начин давања Изјаве о противљењу и Изјаве о опозиву Изјаве о противљењу, садржај обрасца Изјаве о противљењу и обрасца Изјаве о опозиву Изјаве о противљењу, начин вођења и провере Регистра лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива, услови за дозвољеност обраде од стране руковоца, врсте података које су предмет обраде, лица на које се подаци о личности односе, лица којима се подаци могу открити и сврха њиховог откривања, рок похрањивања и чувања података, као и друге посебне радње и поступак обраде, укључујући и мере за обезбеђивање законите и поштене обраде, прописује министар надлежан за послове здравља.

Уколико Изјава о противљењу није евидентирана у Регистар лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива, пристанак за узимање људских органа са умрлог лица дају пунолетно дете, супружник, ванбрачни партнер или родитељи умрлог лица, у тренутку када буду обавештени о смрти потенцијалног даваоца.

Ванбрачни партнер из става 7. овог члана је лице које је са умрлим лицем остваривало заједницу живота у смислу одредаба Породичног закона.

Ако умрло лице нема ниједног члана породице, односно сродника из става 7. овог члана, пристанак за узимање ткива даје пунолетни брат или сестра умрлог лица.

Са умрлог малолетног лица, које је за живота било под родитељским старањем, дозвољено је узимање људских органа само на основу писменог

пристанка оба родитеља, односно једног родитеља ако је други родитељ умро или је непознат или је потпуно лишен пословне способности или је био потпуно лишен родитељског права према умрлом малолетном лицу.

Са умрлог малолетног лица које је за живота било без родитељског старања, дозвољено је узимање људских органа на основу писменог пристанка његове бабе, деде, пунолетног брата или сестре.

Са умрлог пунолетног лица коме је за живота на основу одлуке надлежног органа делимично или у потпуности одузета пословна способност, дозвољено је узимање људских органа на основу писменог пристанка члана породице, односно сродника из става 7. овог члана или пунолетног унука, унуке, брата или сестре.

Са умрлог лица из ст. 11. и 12. овог члана који нема чланове породице или сроднике који могу дати пристанак, дозвољено је узимање људских органа на основу сагласности етичког одбора здравствене установе који се образује у складу са законом којим се уређује здравствена заштита, под условом да лице које је до тренутка смрти било старатељ умрлог потврди да се умрли није за живота томе изричито успротивио.

Са умрлог лица који није држављанин Републике Србије, односно нема стално настањење у Републици Србији, дозвољено је узимање људских органа само на основу писменог пристанка супружника, односно ванбрачног партнера, родитеља, пунолетног брата, односно сестре или пунолетног детета умрлог лица.

Начин идентификовања лица која у случајевима из ст. 7-14. овог члана дају пристанак за узимање људских органа са умрлог лица, као утврђивање њиховог својства у односу на умрло лице, као врсте података које су предмет обраде, лица на које се подаци о личности односе, лица којима се подаци могу открити и сврха њиховог откривања, рок похрањивања и чувања података, као и друге посебне радње и поступак обраде, укључујући и мере за обезбеђивање законите и поштене обраде, прописује министар.”

Члан 2.

Члан 24. мења се и гласи:

„Члан 24

„Пре узимања људских органа са умрлог лица код којег је утврђена смрт, доктор медицине који је на челу тима за узимање људских органа, дужан је, заједно са координатором за даривање људских органа из здравствене установе за даривање људских органа, који има својство руковооца у предметној обради, у складу са законом којим се уређује заштита података о личности, да провери:

- 1) идентитет даваоца;
- 2) да ли је у Регистру лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива евидентирана Изјава о противљењу из члана 22а став 2. овог закона.

Уколико се у Регистру лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива не налази евидентирана Изјава о противљењу умрлог лица, писмени пристанак за узимање органа, односно ткива од тог лица даје члан породице по редоследу из члана 22а став 7. овог закона.

Када координатор из става 1. овог члана, увидом у Регистар лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива утврди да умрло лице пре смрти

није дало писмену Изјаву о противљењу, дужан је да одмах позове члана породице умрлог лица по редоследу из члана 22а став 7. овог закона и да га на прикладан начин упозна са даљим поступањем и информише га о праву да о узимању органа од умрлог лица може дати писмени пристанак или одбити давање писменог пристанка.

Члану породице из става 2. овог члана оставља се разуман рок, односно време да донесе одлуку, а које не сме да угрози могућност узимања органа и њихову безбедност ради пресађивања другом лицу.

Раније дат писмени пристанак члана породице умрлог лица може се опозвати до момента припреме тог лица за узимање органа, о чему се обавештава координатор за даривање људских органа, односно члан координационог тима.

О радњама из ст. 3-5. овог члана, координатор за даривање људских органа, односно члан координационог тима дужан је да одмах сачини забелешку, која се чува у медицинској документацији.

При узимању људских органа тело умрлог даваоца третира се са поштовањем достојанства умрлог лица и породице умрлог, и предузимају се све потребне мере како би се повратио спољашњи изглед умрлог даваоца људских органа.

За потребну бригу о телу умрлог даваоца људских органа након узимања људских органа задужен је тим за узимање људских органа.

Садржину обрасца Изјаве о пристанку, о одбијању давања пристанка и опозиву пристанка члана породице умрлог лица из члана 22а става 7. овог закона, сврху обраде, врсте података које су предмет обраде, лица на које се подаци о личности односе, лица којима се подаци могу открити и сврха њиховог откривања, рок похрањивања и чувања података, као и друге посебне радње и поступак обраде, укључујући и мере за обезбеђивање законите и поштене обраде, прописује министар.”

Члан 3.

У члану 44. став 2. после тачке 4) додаје се тачка 4а) која гласи:

„4а) вођење Регистра лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива;”

Члан 4.

У члану 53. став 1. тачка 6) мења се и гласи:

„6) омогући узимање људских органа од умрлог даваоца људских органа супротно овом закону (члан 22а);”.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о пресађивању људских органа садржан је у члану 97. став 1. тачка 10) Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 98/06 и 115/21), према којем Република Србија, између осталог, уређује и обезбеђује систем у области здравства.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Основни разлог за доношење Закона о изменама и допунама Закона о пресађивању људских органа (у даљем тексту: Предлог закона) представља потреба да се предложеним чланом 22а Предлога закона прецизно уреде питања односа за живота изражене воље потенцијалног даваоца органа и воље његових сродника, односно обим права сродника умрлог лица у складу са Одлуком Уставног суда број: 111/21, од 25. новембра 2021. године.

Чланом 2. Предлога закона мења се постојећи члан 24. Закона о пресађивању људских органа („Службени гласник РС”, бр. 57/18 и 111/21 – УС) и тиме се јасније дефинишу дужности координатора за даривање људских органа, односно члан координационог тима пре него што се започну процедуре преузимања људских органа са преминулог лица, поступци упознавања и комуникације са члановима породице преминулог лица, као и начин чувања тела преминулог лица, односно узимање људских органа на начин који не вређа поштовање и достојанство преминулог лица, као и породице преминулог.

Чланом 3. Предлога закона врши се допуна члана 44. Закона, односно врши се усклађивање са чланом 22а Предлога закона, и на тај начин јасније се дефинишу задужења Управе за биомедицину.

Чланом 4. Предлога закона мења се члан 53. став 1. тачка б) на начин да се усклађује са чланом 22а Предлога закона.

Пандемија вируса Covid-19 има изузетно негативан утицај на друштво и привреду већине земаља, као на глобална миграциона кретања и мобилност становништа. Исто тако, негативни ефекти се такође могу видети у броју обављених поступака пресађивања људских органа у периоду до 2020 до 2022. године.

Престанком важења одредаба члана 23. Закона о пресађивању људских органа на основу Одлуке Уставног суда број: 111/21, од 25. новембра 2021. године, дошло је до драстичног пада обављених поступака пресађивања људских органа.

Имајући у виду наведено, доношење Предлога закона неопходно је како би се омогућило повећање броја обављених поступака пресађивања људских органа у циљу унапређења здравља грађана Републике Србије и квалитета здравствена заштите у складу са савременим стандардима медицинске науке и праксе у овој области.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ПОЈЕДИНИХ ОДРЕДАБА

У члану 1. Предлога закона предлаже се члан 22а којим се уређује услови за за даривање људских органа умрлог лица.

Чланом 2. Предлога закона мења се члан 24. Закона о пресађивању људских органа, у циљу усаглашавања са новим решењима из члана 1. Предлога закона.

Чланом 3. Предлога закона врши се допуна члана 44. Закона о пресађивању људских органа, у циљу усаглашавања са новим решењима из члана 1. Предлога закона.

Чланом 4. Предлога закона врши се измена и допуна члана 53. Закона о пресађивању људских органа, у циљу усаглашавања са новим решењима из члана 1. Предлога закона.

Чланом 5. Предлога закона предлаже се датум ступања на снагу овог закона.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење одредаба овог закона није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ**ЧЛАН 22А**

ЉУДСКИ ОРГАНИ СА УМРЛОГ ЛИЦА МОГУ СЕ УЗЕТИ РАДИ ПРЕСАЂИВАЊА САМО АКО СЕ ТО ЛИЦЕ ЗА ЖИВОТА, НИЈЕ ПРОТИВИЛО ДАРИВАЊУ УСМЕНО ИЛИ У ПИСМЕНОМ ОБЛИКУ.

ИЗЈАВА О ПРОТИВЉЕЊУ ДАРИВАЊА ЉУДСКИХ ОРГАНА, ОДНОСНО ТКИВА (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ИЗЈАВА О ПРОТИВЉЕЊУ) ДАЈЕ СЕ НА ПРОПИСАНОМ ОБРАСЦУ ЗДРАВСТВЕНОМ РАДНИКУ КОЈИ ЈЕ ИЗАБРАНИ ЛЕКАР ДАВАОЦА ОРГАНА, ОДНОСНО ТКИВА, ОДНОСНО ОВЛАШЋЕНОМ ЛИЦУ ЗА ЕВИДЕНТИРАЊЕ ПИСМЕНЕ ИЗЈАВЕ У УПРАВИ ЗА БИОМЕДИЦИНУ.

МАЛОЛЕТНО ЛИЦЕ И ПУНОЛЕТНО ЛИЦЕ КОЈЕ НИЈЕ ПОСЛОВНО СПОСОБНО ИЗЈАВУ О ПРОТИВЉЕЊУ ДАЈУ У ПРИСУСТВУ РОДИТЕЉА, ОДНОСНО СТАРАТЕЉА.

ИЗЈАВА О ПРОТИВЉЕЊУ МОЖЕ СЕ ОПОЗВАТИ НА НАЧИН НА КОЈИ ЈЕ ДАТА.

ИЗЈАВА О ПРОТИВЉЕЊУ УПИСУЈЕ СЕ У РЕГИСТАР ЛИЦА КОЈА НЕ ЖЕЛЕ ДА ДАРУЈУ СВОЈЕ ОРГАНЕ, ОДНОСНО ТКИВА, КОЈИ ВОДИ ОВЛАШЋЕНО ЛИЦЕ КОЈЕ ИМА СВОЈСТВО РУКОВАОЦА У ПРЕДМЕТНОЈ ОБРАДИ У УПРАВИ ЗА БИОМЕДИЦИНУ.

НАЧИН ДАВАЊА ИЗЈАВЕ О ПРОТИВЉЕЊУ И ИЗЈАВЕ О ОПОЗИВУ ИЗЈАВЕ О ПРОТИВЉЕЊУ, САДРЖАЈ ОБРАСЦА ИЗЈАВЕ О ПРОТИВЉЕЊУ И ОБРАСЦА ИЗЈАВЕ О ОПОЗИВУ ИЗЈАВЕ О ПРОТИВЉЕЊУ, НАЧИН ВОЂЕЊА И ПРОВЕРЕ РЕГИСТРА ЛИЦА КОЈА НЕ ЖЕЛЕ ДА ДАРУЈУ СВОЈЕ ОРГАНЕ, ОДНОСНО ТКИВА, УСЛОВИ ЗА ДОЗВОЉЕНОСТ ОБРАДЕ ОД СТРАНЕ РУКОВАОЦА, ВРСТЕ ПОДАТАКА КОЈЕ СУ ПРЕДМЕТ ОБРАДЕ, ЛИЦА НА КОЈЕ СЕ ПОДАЦИ О ЛИЧНОСТИ ОДНОСЕ, ЛИЦА КОЈИМА СЕ ПОДАЦИ МОГУ ОТКРИТИ И СВРХА ЊИХОВОГ ОТКРИВАЊА, РОК ПОХРАЊИВАЊА И ЧУВАЊА ПОДАТАКА, КАО И ДРУГЕ ПОСЕБНЕ РАДЊЕ И ПОСТУПАК ОБРАДЕ, УКЉУЧУЈУЋИ И МЕРЕ ЗА ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ ЗАКОНИТЕ И ПОШТЕНЕ ОБРАДЕ, ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ЗДРАВЉА.

УКОЛИКО ИЗЈАВА О ПРОТИВЉЕЊУ НИЈЕ ЕВИДЕНТИРАНА У РЕГИСТАР ЛИЦА КОЈА НЕ ЖЕЛЕ ДА ДАРУЈУ СВОЈЕ ОРГАНЕ, ОДНОСНО ТКИВА, ПРИСТАНАК ЗА УЗИМАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА СА УМРЛОГ ЛИЦА ДАЈУ ПУНОЛЕТНО ДЕТЕ, СУПРУЖНИК, ВАНБРАЧНИ ПАРТНЕР ИЛИ РОДИТЕЉИ УМРЛОГ ЛИЦА, У ТРЕНУТКУ КАДА БУДУ ОБАВЕШТЕНИ О СМРТИ ПОТЕНЦИЈАЛНОГ ДАВАОЦА.

ВАНБРАЧНИ ПАРТНЕР ИЗ СТАВА 7. ОВОГ ЧЛАНА ЈЕ ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ СА УМРЛИМ ЛИЦЕМ ОСТВАРИВАЛО ЗАЈЕДНИЦУ ЖИВОТА У СМISЛУ ОДРЕДАБА ПОРОДИЧНОГ ЗАКОНА.

АКО УМРЛО ЛИЦЕ НЕМА НИЈЕДНОГ ЧЛАНА ПОРОДИЦЕ, ОДНОСНО СРОДНИКА ИЗ СТАВА 7. ОВОГ ЧЛАНА, ПРИСТАНАК ЗА УЗИМАЊЕ ТКИВА ДАЈЕ ПУНОЛЕТНИ БРАТ ИЛИ СЕСТРА УМРЛОГ ЛИЦА.

СА УМРЛОГ МАЛОЛЕТНОГ ЛИЦА, КОЈЕ ЈЕ ЗА ЖИВОТА БИЛО ПОД РОДИТЕЉСКИМ СТАРАЊЕМ, ДОЗВОЉЕНО ЈЕ УЗИМАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА САМО НА ОСНОВУ ПИСМЕНОГ ПРИСТАНКА ОБА РОДИТЕЉА, ОДНОСНО ЈЕДНОГ РОДИТЕЉА АКО ЈЕ ДРУГИ РОДИТЕЉ УМРО ИЛИ ЈЕ НЕПОЗНАТ ИЛИ ЈЕ ПОТПУНО ЛИШЕН ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ ИЛИ ЈЕ БИО ПОТПУНО ЛИШЕН РОДИТЕЉСКОГ ПРАВА ПРЕМА УМРЛОМ МАЛОЛЕТНОМ ЛИЦУ.

СА УМРЛОГ МАЛОЛЕТНОГ ЛИЦА КОЈЕ ЈЕ ЗА ЖИВОТА БИЛО БЕЗ РОДИТЕЉСКОГ СТАРАЊА, ДОЗВОЉЕНО ЈЕ УЗИМАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА НА ОСНОВУ ПИСМЕНОГ ПРИСТАНКА ЊЕГОВЕ БАБЕ, ДЕДЕ, ПУНОЛЕТНОГ БРАТА ИЛИ СЕСТРЕ.

СА УМРЛОГ ПУНОЛЕТНОГ ЛИЦА КОМЕ ЈЕ ЗА ЖИВОТА НА ОСНОВУ ОДЛУКЕ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА ДЕЛИМИЧНО ИЛИ У ПОТПУНОСТИ ОДУЗЕТА ПОСЛОВНА СПОСОБНОСТ, ДОЗВОЉЕНО ЈЕ УЗИМАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА НА ОСНОВУ ПИСМЕНОГ ПРИСТАНКА ЧЛАНА ПОРОДИЦЕ, ОДНОСНО СРОДНИКА ИЗ СТАВА 7. ОВОГ ЧЛАНА ИЛИ ПУНОЛЕТНОГ УНУКА, УНУКЕ, БРАТА ИЛИ СЕСТРЕ.

СА УМРЛОГ ЛИЦА ИЗ СТ. 11. И 12. ОВОГ ЧЛАНА КОЈИ НЕМА ЧЛАНОВЕ ПОРОДИЦЕ ИЛИ СРОДНИКЕ КОЈИ МОГУ ДАТИ ПРИСТАНАК, ДОЗВОЉЕНО ЈЕ УЗИМАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА НА ОСНОВУ САГЛАСНОСТИ ЕТИЧКОГ ОДБОРА ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ КОЈИ СЕ ОБРАЗУЈЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА, ПОД УСЛОВОМ ДА ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ ДО ТРЕНУТКА СМРТИ БИЛО СТАРАТЕЉ УМРЛОГ ПОТВРДИ ДА СЕ УМРЛИ НИЈЕ ЗА ЖИВОТА ТОМЕ ИЗРИЧИТО УСПРОТИВИО.

СА УМРЛОГ ЛИЦА КОЈИ НИЈЕ ДРЖАВЉАНИН РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ОДНОСНО НЕМА СТАЛНО НАСТАЊЕЊЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, ДОЗВОЉЕНО ЈЕ УЗИМАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА САМО НА ОСНОВУ ПИСМЕНОГ ПРИСТАНКА СУПРУЖНИКА, ОДНОСНО ВАНБРАЧНОГ ПАРТНЕРА, РОДИТЕЉА, ПУНОЛЕТНОГ БРАТА, ОДНОСНО СЕСТРЕ ИЛИ ПУНОЛЕТНОГ ДЕТЕТА УМРЛОГ ЛИЦА.

НАЧИН ИДЕНТИФИКОВАЊА ЛИЦА КОЈА У СЛУЧАЈЕВИМА ИЗ СТ. 7-14. ОВОГ ЧЛАНА ДАЈУ ПРИСТАНАК ЗА УЗИМАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА СА УМРЛОГ ЛИЦА, КАО УТВРЂИВАЊЕ ЊИХОВОГ СВОЈСТВА У ОДНОСУ НА УМРЛО ЛИЦЕ, КАО ВРСТЕ ПОДАТАКА КОЈЕ СУ ПРЕДМЕТ ОБРАДЕ, ЛИЦА НА КОЈЕ СЕ ПОДАЦИ О ЛИЧНОСТИ ОДНОСЕ, ЛИЦА КОЈИМА СЕ ПОДАЦИ МОГУ ОТКРИТИ И СВРХА ЊИХОВОГ ОТКРИВАЊА, РОК ПОХРАЊИВАЊА И ЧУВАЊА ПОДАТАКА, КАО И ДРУГЕ ПОСЕБНЕ РАДЊЕ И ПОСТУПАК ОБРАДЕ, УКЉУЧУЈУЋИ И МЕРЕ ЗА ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ ЗАКОНИТЕ И ПОШТЕНЕ ОБРАДЕ, ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР.

Члан 24.

~~Пре узимања људских органа са умрлог лица код којег је утврђена смрт, доктор медицине који је на челу тима за узимање људских органа, дужан је, заједно са координатором за даривање људских органа из здравствене установе за даривање људских органа да провери:~~

- ~~1) — идентитет даваоца;~~
- ~~2) — услове пристанка, односно непостојање противљења из члана 23. овог закона.~~

~~Начин провере идентитета и пристанка из става 1. овог члана обавља се у складу са стандардним оперативним процедурама центра за пресађивање људских органа:~~

~~При узимању људских органа тело умрлог даваоца третира се са поштовањем достојанства умрлог лица и породице умрлог, и предузимају се све потребне мере како би се повратио спољашњи изглед умрлог даваоца људских органа. За потребну бригу о телу умрлог даваоца људских органа након узимања људских органа задужен је тим за узимање људских органа.~~

ЧЛАН 24.

ПРЕ УЗИМАЊА ЉУДСКИХ ОРГАНА СА УМРЛОГ ЛИЦА КОД КОЈЕГ ЈЕ УТВРЂЕНА СМРТ, ДОКТОР МЕДИЦИНЕ КОЈИ ЈЕ НА ЧЕЛУ ТИМА ЗА УЗИМАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА, ДУЖАН ЈЕ, ЗАЈЕДНО СА КООРДИНАТОРОМ ЗА ДАРИВАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА ИЗ ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ ЗА ДАРИВАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА, КОЈИ ИМА СВОЈСТВО РУКОВОДЦА У ПРЕДМЕТНОЈ ОБРАДИ, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ЗАШТИТА ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ, ДА ПРОВЕРИ:

- 2) ИДЕНТИТЕТ ДАВАОЦА;
- 3) ДА ЛИ ЈЕ У РЕГИСТРУ ЛИЦА КОЈА НЕ ЖЕЛЕ ДА ДАРУЈУ СВОЈЕ ОРГАНЕ, ОДНОСНО ТКИВА ЕВИДЕНТИРАНА ИЗЈАВА О ПРОТИВЉЕЊУ ИЗ ЧЛАНА 22А СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА.

УКОЛИКО СЕ У РЕГИСТРУ ЛИЦА КОЈА НЕ ЖЕЛЕ ДА ДАРУЈУ СВОЈЕ ОРГАНЕ, ОДНОСНО ТКИВА НЕ НАЛАЗИ ЕВИДЕНТИРАНА ИЗЈАВА О ПРОТИВЉЕЊУ УМРЛОГ ЛИЦА, ПИСМЕНИ ПРИСТАНАК ЗА УЗИМАЊЕ ОРГАНА, ОДНОСНО ТКИВА ОД ТОГ ЛИЦА ДАЈЕ ЧЛАН ПОРОДИЦЕ ПО РЕДОСЛЕДУ ИЗ ЧЛАНА 22А СТАВ 7. ОВОГ ЗАКОНА.

КАДА КООРДИНАТОР ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, УВИДОМ У РЕГИСТАР ЛИЦА КОЈА НЕ ЖЕЛЕ ДА ДАРУЈУ СВОЈЕ ОРГАНЕ, ОДНОСНО ТКИВА УТВРДИ ДА УМРЛО ЛИЦЕ ПРЕ СМРТИ НИЈЕ ДАЛО ПИСМЕНУ ИЗЈАВУ О ПРОТИВЉЕЊУ, ДУЖАН ЈЕ ДА ОДМАХ ПОЗОВЕ ЧЛАНА ПОРОДИЦЕ УМРЛОГ ЛИЦА ПО РЕДОСЛЕДУ ИЗ ЧЛАНА 22А СТАВ 7. ОВОГ ЗАКОНА И ДА ГА НА ПРИКЛАДАН НАЧИН УПОЗНА СА ДАЉИМ ПОСТУПАЊЕМ И ИНФОРМИШЕ ГА О ПРАВУ ДА О УЗИМАЊУ ОРГАНА ОД УМРЛОГ ЛИЦА МОЖЕ ДАТИ ПИСМЕНИ ПРИСТАНАК ИЛИ ОДБИТИ ДАВАЊЕ ПИСМЕНОГ ПРИСТАНКА.

ЧЛАНУ ПОРОДИЦЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА ОСТАВЉА СЕ РАЗУМАН РОК, ОДНОСНО ВРЕМЕ ДА ДОНЕСЕ ОДЛУКУ, А КОЈЕ НЕ СМЕ ДА УГРОЗИ МОГУЋНОСТ УЗИМАЊА ОРГАНА И ЊИХОВУ БЕЗБЕДНОСТ РАДИ ПРЕСАЂИВАЊА ДРУГОМ ЛИЦУ.

РАНИЈЕ ДАТ ПИСМЕНИ ПРИСТАНАК ЧЛАНА ПОРОДИЦЕ УМРЛОГ ЛИЦА МОЖЕ СЕ ОПОЗВАТИ ДО МОМЕНТА ПРИПРЕМЕ ТОГ ЛИЦА ЗА УЗИМАЊЕ ОРГАНА, О ЧЕМУ СЕ ОБАВЕШТАВА КООРДИНАТОР ЗА ДАРИВАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА, ОДНОСНО ЧЛАН КООРДИНАЦИОНОГ ТИМА.

О РАДЊАМА ИЗ СТ. 3-5. ОВОГ ЧЛАНА, КООРДИНАТОР ЗА ДАРИВАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА, ОДНОСНО ЧЛАН КООРДИНАЦИОНОГ ТИМА ДУЖАН ЈЕ ДА ОДМАХ САЧИНИ ЗАБЕЛЕШКУ, КОЈА СЕ ЧУВА У МЕДИЦИНСКОЈ ДОКУМЕНТАЦИЈИ.

ПРИ УЗИМАЊУ ЉУДСКИХ ОРГАНА ТЕЛО УМРЛОГ ДАВАОЦА ТРЕТИРА СЕ СА ПОШТОВАЊЕМ ДОСТОЈАНСТВА УМРЛОГ ЛИЦА И ПОРОДИЦЕ УМРЛОГ, И ПРЕДУЗИМАЈУ СЕ СВЕ ПОТРЕБНЕ МЕРЕ КАКО БИ СЕ ПОВРАТИО СПОЉАШЊИ ИЗГЛЕД УМРЛОГ ДАВАОЦА ЉУДСКИХ ОРГАНА.

ЗА ПОТРЕБНУ БРИГУ О ТЕЛУ УМРЛОГ ДАВАОЦА ЉУДСКИХ ОРГАНА НАКОН УЗИМАЊА ЉУДСКИХ ОРГАНА ЗАДУЖЕН ЈЕ ТИМ ЗА УЗИМАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА.

САДРЖИНУ ОБРАСЦА ИЗЈАВЕ О ПРИСТАНКУ, О ОДБИЈАЊУ ДАВАЊА ПРИСТАНКА И ОПОЗИВУ ПРИСТАНКА ЧЛАНА ПОРОДИЦЕ УМРЛОГ ЛИЦА ИЗ ЧЛАНА 22А СТАВА 7. ОВОГ ЗАКОНА, СВРХУ ОБРАДЕ, ВРСТЕ ПОДАТАКА КОЈЕ СУ ПРЕДМЕТ ОБРАДЕ, ЛИЦА НА КОЈЕ СЕ ПОДАЦИ О ЛИЧНОСТИ ОДНОСЕ, ЛИЦА КОЈИМА СЕ ПОДАЦИ МОГУ ОТКРИТИ И СВРХА ЊИХОВОГ

ОТКРИВАЊА, РОК ПОХРАЊИВАЊА И ЧУВАЊА ПОДАТАКА, КАО И ДРУГЕ ПОСЕБНЕ РАДЊЕ И ПОСТУПАК ОБРАДЕ, УКЉУЧУЈУЋИ И МЕРЕ ЗА ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ ЗАКОНИТЕ И ПОШТЕНЕ ОБРАДЕ, ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР.

Члан 44.

Управа за биомедицину је орган државне управе који обавља надзор над спровођењем овог закона и подзаконских аката, као и инспекцијски надзор над радом здравствених установа које обављају послове из члана 2. став 1. овог закона.

Послови Управе за биомедицину који се односе на пресађивање органа су:

- 1) предлагање Републичког програма за пресађивање људских органа, као и праћење спровођења стандарда безбедности и праћење квалитета Републичког програма за пресађивање људских органа;
- 2) обављање послова контроле квалитета рада, односно континуираног праћења квалитета рада;
- 3) издавање и одузимање дозволе за обављање послова из области пресађивања људских органа, као и вођење Регистра здравствених установа за послове узимања, тестирања и пресађивања људских органа;
- 4) вођење Републичког регистра давалаца људских органа и регистра прималаца људских органа;

4А) ВОЂЕЊЕ РЕГИСТАРА ЛИЦА КОЈА НЕ ЖЕЛЕ ДА ДАРУЈУ СВОЈЕ ОРГАНЕ, ОДНОСНО ТКИВА;

- 5) вођење Републичке листе чекања по врстама људских органа и праћење доделе људских органа у складу са утврђеним медицинским критеријумима;
- 6) вођење Регистра озбиљних нежељених догађаја и озбиљних нежељених реакција, као система за брзо реаговање и размену информација;
- 7) координисање и унапређење сарадње са сродним страним и међународним организацијама у циљу размене људских органа ради пресађивања људских органа;
- 8) планирање, израда и учествовање у спровођењу едукативно промотивних програма, пројеката, акционих планова, смерница, стратешких документа у циљу унапређења квалитета и доступности људских органа за пресађивање;
- 9) подношење извештаја из области пресађивања органа Европској комисији за здравље и безбедност хране (у даљем тексту: Европска комисија) у складу са захтевима Европске комисије;
- 10) учествовање на редовним састанцима надлежних тела Европске комисије у везиса имплементацијом Директива из области људских органа;
- 11) сарадња са сродним страним и међународним организацијама.

Прекршаји

Члан 53

Новчаном казном од 500.000,00 до 1.000.000,00 динара казниће се за прекршај правно лице - здравствена установа ако:

- 1) не успостави систем и процедуре у складу са овим законом (члан 10. став 1);

- 2) обавља послове узимања, тестирања, односно пресађивања без дозволе добијене у складу са овим законом (чл. 10, 11. и 12);
- 3) омогући узимање људских органа са живог даваоца људског органа у супротности са чл. 17. и 18. овог закона;
- 4) омогући узимање људског органа од живог даваоца људског органа код кога постоји неприхватљив ризик по живот и здравље даваоца људског органа (члан 19. став 2);
- 5) омогући узимање људског органа од живог даваоца људског органа без писменог пристанка даваоца људског органа (члан 20);
- ~~6) омогући узимање људских органа од умрлог даваоца људских органа супротно овом закону (члан 23);~~
- 6) ОМОГУЋИ УЗИМАЊЕ ЉУДСКИХ ОРГАНА ОД УМРЛОГ ДАВАОЦА ЉУДСКИХ ОРГАНА СУПРОТНО ОВОМ ЗАКОНУ (ЧЛАН 22А);
- 7) не поступа са телом у складу са законом (члан 24. став 3);
- 8) не предузима све оправдане мере које би умањиле ризик преноса било какве болести на примаоца, односно не предузима радње које могу да угрозе квалитет и безбедност људских органа (члан 28. став 2);
- 9) поступи супротно члану 29. овог закона;
- 10) врши размену органа у супротности са чланом 30. овог закона;
- 11) изврши паковање, означавање и превоз људских органа у супротности са чланом 31. овог закона;
- 12) не води документацију и не обезбеди следљивост свих прибављених, добијених и пресађених људских органа од даваоца до примаоца и обрнуто (члан 32. став 1);
- 13) не успостави систем за праћење и пријаву озбиљних нежељених догађаја, као и озбиљних нежељених реакција, не обавести Управу за биомедицину о озбиљним нежељеним догађајима, као и озбиљним нежељеним реакцијама, не предузме све расположиве мере за смањење штете (члан 33. ст. 1, 2. и 3);
- 14) податке о даваоцу и примаоцу људских органа, обрађује или користи у друге сврхе осим у сврху пресађивања, у складу са овим законом (члан 35. став 3);
- 15) не обезбеди заштиту података које води, односно који су им доступни и које размењује (члан 36. став 1);
- 16) користи и износи податке о личности даваоца, односно примаоца људских органа у научне, образовне и статистичке сврхе, као и у средствима јавног информисања на начин који може да открије идентитет лица на кога се подаци

односе, а о чему давалац, односно прималац људског органа није дао писмени пристанак (члан 37);

17) оглашава, односно рекламира потребу за органима као и оглашавање давања органа, са или без нуђења, односно давања новчане накнаде или друге материјалне или нематеријалне користи или ако оглашава, односно рекламира здравствену установу или здравствене раднике који обављају поступак пресађивања органа у средствима јавног информисања, као и на другим носиоцима огласних порука, односно на било који други начин (члан 38).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у здравственој установи новчаном казном од 50.000,00 до 150.000,00 динара.

За прекршај из става 1. тач. 3) до 16) овог члана казниће се и здравствени радник, новчаном казном од 10.000,00 динара до 100.000,00 динара.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА

1. *Који показатељи се прате у области пресађивања људских органа, који су разлози због којих се ови показатељи прате и које су њихове вредности?*

Показатељи који се прате је број реализованих давалаца људских органа/донора, број пресађених људских органа и број болесника који чекају на листи чекања за пресађивање људских органа.

1. Број болесника на Листи чекања за пресађивање бубрега, јетре и срца

- Укупан број болесника на Листи чекања за кадаверичну трансплантацију **бубрега** за 2022. годину је 725;
- Укупан број болесника на Листи чекања за трансплантацију **јетре** за 2022. годину је 67;
- Укупан број болесника на Листи чекања за трансплантацију **срца** за 2022. годину је 36.

Стављање на листе чекања, као и селекција болесника за трансплантацију бубрега, јетре и срца врши се по строго утврђеним алокационим моделима.

2. Број давалаца људских органа/донора и број пресађених људских органа у здравственим установама у Републици Србији:

- Укупан број донора и број обављених трансплантација органа у **2010. години**: реализовано је 38 донора и обављено 86 трансплантације органа (67 бубрега и 19 јетри);
- Укупан број донора и број обављених трансплантација органа у **2011. години**: реализовано је 26 донора и обављено 58 трансплантације органа (49 бубрега и 9 јетри);
- Укупан број донора и број обављених трансплантација органа у **2012. години**: реализовано је 28 донора и обављено 54 трансплантације органа (47 бубрега и 7 јетри);
- Укупан број донора и број обављених трансплантација органа у **2013. години**: реализован је 41 донор и обављено 95 трансплантација органа (74 бубрега, 17 јетри и 4 срца);
- Укупан број донора и број обављених трансплантација органа у **2014. години**: реализовано је 22 донора и обављено 46 трансплантације органа (37 бубрега, 4 јетре и 5 срца);
- Укупан број донора и број обављених трансплантација органа у **2015. години**: реализовано је 18 донора и обављене 44 трансплантације органа (32 бубрега, 7 јетри и 5 срца);
- Укупан број донора и број обављених трансплантација органа у **2016. години**: реализовано је 14 донора и обављено 36 трансплантација органа (22 бубрега, 8 јетри и 6 срца);

- Укупан број донора и број обављених трансплантација органа у **2017. години**: реализовано је 40 донора и обављене 92 трансплантације органа (62 бубрега, 23 јетре и 7 срца);
- Укупан број донора и број обављених трансплантација органа у **2018. години**: реализовано је 23 донора и обављене 64 трансплантације органа (38 бубрега, 16 јетри и 10 срца);
- Укупан број донора и број обављених трансплантација органа у **2019. години**: реализовано је 15 донора и обављено 37 трансплантација органа (21 бубрег, 9 јетри и 7 срца);
- Укупан број донора и број обављених трансплантација органа у **2020. години**: реализовано је 3 донора и обављено 10 трансплантација органа (6 бубрега, 3 јетре и 1 срце);
- Укупан број донора и број обављених трансплантација органа у **2021. години**: реализовано је 3 донора и обављено 9 трансплантација органа (5 бубрега, 3 јетре и 1 срце).

Важно је напоменути да је током 2020. и 2021. године, у здравственим установама за даривање људских органа, односно трансплантационим центрима (здравственим установама терцијарног нивоа здравствене заштите, које су овлашћене за узимање, односно за пресађивање људских органа), због проглашења пандемије вирусом корона (Covid - 19) и нестабилне епидемиолошке ситуације, није било могуће реализовати већи број донора, као и трансплантација људских органа.

Управа за биомедицину је успоставила Мрежу здравствених установа за даривање људских органа, односно центара за пресађивање људских органа у којима су од стране директора тих здравствених установа обавезно именовани координатори за даривање људских органа и координатори за пресађивање људских органа.

У Мрежи овлашћених здравствених установа за даривање људских органа (донор болницама), обављају се послови даривања, тестирања, процене подобности даваоца и подобности људских органа, прибављања, односно узимања људских органа од умрлих лица, намењених за пресађивање.

Свака здравствена установа са јединицом интензивног лечења је у обавези да успостави систем и ефикасне процедуре за даривање, односно прибављање људских органа умрлих лица, у складу са савременим медицинским достигнућима и највишим професионалним стандардима.

Здравствена установа за даривање људских органа располаже са квалификованим кадром, опремом и простором у којем се обављају послови утврђивања смрти, обезбеђења одговарајућег пристанка за даривање људских органа, оптимално збрињавање и одржавање виталности људских органа даваоца, процену подобности даваоца и људских органа, као и брзе доступности одговарајућих информација за потребе државне или међународне размене људских органа.

У свакој здравственој установи за даривање људских органа именован је координатор за даривање људских. Координатор за даривање људских органа је доктор медицине специјалиста одговарајуће специјалности (анестезиологије са реаниматологијом или неурологије).

Центар за пресађивање људских органа, односно трансплантациони центар је здравствена установа терцијарног нивоа здравствене заштите, која је

овлашћена за узимање, односно пресађивање појединог или више људских органа.

Центар за пресађивање људских органа именује:

- координатора за пресађивање људских органа,
- тим за узимање људских органа,
- тим за пресађивање људских органа.

Координатор за пресађивање људских органа је доктор медицине, специјалиста одговарајуће специјалности, са најмање две године радног искуства на пословима из области пресађивања људских органа. Задужен је за координацију поступака узимања људских органа са здравственом установом за даривање људских органа, односно центром за пресађивање људских органа, као и координацију и извештавање Управе за биомедицину.

Тим за узимање људских органа је део стручног тима за пресађивање људских органа овлашћеног центра за пресађивање, а обавља узимање људских органа у сврху пресађивања.

Тим за пресађивање људских органа је стручни тим овлашћеног центра за пресађивање људских органа који обавља пресађивање једне или више врста људских органа.

2. Да ли су уочени проблеми у области пресађивања људских органа, и на кога се они односе?

На основу Одлуке Уставног суда Републике Србије број: 111/21, од 25. новембра 2021. године, објављеној у Службеном гласнику Републике Србије, утврђено је да одребе члана 23. Закона о пресађивању људских органа нису у у сагласности са Уставом и престале су да важе даном објављивања Одлуке у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Последица проблема је потпуни прекид програма кадаверичне трансплантације у свим трансплантационим центрима у Републици Србији док се не измени спорни члан закона. Суспендована је и могућност да упућујемо наше болеснике на трансплантацију у иностранство (Италију), из разлога што нисмо били у могућности да у року од 8 месеци након трансплантације вратимо (разменимо) људске органе, што је и било дефинисано споразумом и што је довело до озбиљних потешкоћа у погледу функционисања здравственог систем Републике Србије. Очајним и безнадежним болесницима/грађанима Републике Србије таква одлука је довела до озбиљног угрожавања живота и здравља док су приморани да чекају на листама чекања за бубрег, јетру и срце док се поново не успостави програм кадаверичне трансплантације.

3. Које се промене предлажу?

Како би се наставиле процедуре пресађивања људских органа са умрлих лица и унапредила здравствена заштита грађана Републике Србије којима је неопходно пресађивање људских органа, и како би се испуниле инструкције које су наведене у Одлуци Уставног суда Републике Србије број: 111/21, од 25. новембра 2021. године у Службеном гласнику Републике Србије, предлаже се нови члан 22а, као и неопходне измене и допуне 24., 44. и 53., ради усклађивања са новим чланом 22а, унапређивања рада здравственог система Републике Србије у области пресађивања људских органа.

Промена која се предлаже је увођење Регистра лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива који води Управа за биомедицину.

По ступању на снагу овог Закона, неопходно је донети Правилник о Регистру лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива, којим ће се регулисати начин давања Изјаве о противљењу, садржај обрасца Изјаве о противљењу, као и обрасца Изјаве о опозиву Изјаве о противљењу, начин вођења и провере Регистра лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива.

4. Да ли је промена заиста неопходна и у ком обиму?

Промена није неопходна из разлога што се у Управи за биомедицину, Министарства здравља (у даљем тексту: „Управа за биомедицину“) води редовна и уредна Евиденција лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива у којој је регистровано 407 лица. Евиденција лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива је већ је у функцији у Управи за биомедицину, само што иста евиденција, односно регистар није унета у одредбу претходно важећег члана 23. Закона о пресађивању људских органа из 2018. године. Унос података у евиденцију/регистар врши искључиво овлашћени државни службени који је запослен у Управи за биомедицину. Такође, лица која не желе да дарују своје органе и/или ткива могу изјаву дати код свог изабраног лекара или код овлашћеног државног службеника у Управи за биомедицину.

5. На које циљне групе ће утицати предложена промена?

Измене прописа ће утицати на пацијенте који чекају на листама чекања за пресађивање људских органа и на њихове породице.

6. Какво је искуство у остваривању ових промена у поређењу са искуством других држава, односно локалних самоуправа (ако је реч о јавној политици или акту локалне самоуправе)?

Решења су преузета након ЕУ твининг пројекта где су Шпанија и Хрватска пренеле моделе њихове добре медицинске праксе (као земље са највећим бројем успешно обављених трансплантација људских органа на свету).

7. Због чега је неопходно постићи жељену примену на нивоу друштва?

Новим Законом о изменама и допунама Закона о пресађивању људских органа, у складу са препорукама које су наведене у одлуци Уставног суда, унапредиће се процедуре пресађивања људских органа са умрлих лица, унапредиће се евиденција лица која не желе да буду потенцијални даваоци људских органа након смрти, и унапредиће се здравствена заштита грађана Републике Србије.

8. Да ли су општи и посебни циљеви усклађени са важећим документима јавних политика и постојећим правим оквиром, а пре свега са приоритетним циљевима Владе?

По нашим сазнањима не постоји документ јавне политике за област биомедицине. Постојећим документима јавне политике нису предвиђени циљеви који се односе на циљ овог закона.

9. *На основу којих показатеља учинка ће бити могуће утврдити да ли је дошло до остваривања општих односно посебних циљева?*

Општи циљ је постизање националне самодовољности у броју људских органа за пресађивање. Да би Република Србија обезбедила самодовољност, потребно је да се постигне број од 10 давалаца органа на милион становника годишње.

10. *Да ли је потребно издвојити финансијске ресурсе у буџету за спровођење изабране опције, или из других извора финансирања?*

За израду регистра није потребно издвојити буџетска средства, нити је потребна обука запослених у Управи за биомедицину. Евиденција лица односно регистра лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива већ је у функцији у Управи за биомедицину, само што иста евиденција није унета у претходно важећи члан 23. Закона о пресађивању људских органа из 2018. године. Унос података у досадашњи регистар врши искључиво овлашћени државни службеник који је запослен у Управи за биомедицину.

11. *Какви ће бити ефекти спровођења изабране опције на расходе других институција?*

Спровођење изабране опције неће имати ефекте на расходе других институција.

12. *Колике трошкове и користи (материјалне и нематеријалне) ће изабрана опција проузроковати грађанима?*

Изабрана опција неће проузроковати трошкове (материјалне и нематеријалне) грађанима Републике Србије.

13. *Да ли би се реализацијом изабране опције утицало на промене у финансирању, квалитету или доступности система социјалне заштите, здравственог система или система образовања, посебно у смислу једнаког приступа услугама и правима за осетљиве групе и на који начин?*

Корист за грађане је изузетна, имајући у виду да ће могућност да им се обезбеди право на пресађивање органа са умрлог даваоца, које им је због Одлуке Уставног суда Републике Србије број: 111/21, од 25. новембра 2021. године у Службеном гласнику Републике Србије суспендовано. Болесници са терминалним стадијумом реналне инсуфицијенције и терминалним стадијумом оболевања срца, јетре и плућа који неминовно воде ка смртном исходу, ускраћени су за остваривање свог права на здравствену заштиту, односно лечење/ пресађивањем људских органа са умрлог даваоца, као и у погледу нормалног функционисања у породичном, радном и социјалном окружењу.

14. *Да ли постојећа јавна управа има капацитет за спровођење изабране опције (укључујући и квалитет и квантитет расположивих капацитета) и да ли је потребно предузети одређене мере за побољшавање тих капацитета?*

Постојећа јавна управа има капацитет за спровођење изабране опције и из тог разлога није потребно предузети мере за побољшавање тих капацитета. Домовима здравља је упућено упутство у складу са којим ће вршити пријем захтева за упис у регистар. Кад буде донет Правилник, домовима здравља ће бити прослеђени обрасци захтева.

15. Које додатне мере треба спровести и колико времена ће бити потребно да се спроведе изабрана опција и обезбеди њено касније доследно спровођење, односно њена одрживост?

Правилник о Регистру лица која не желе да дарују своје органе, односно ткива донеће се у року од 60 дана, од дана ступања на снагу наведених измена и допуна Закона о пресађивању људских органа, а на основу предложених инструкција које су наведене у Одлуци Уставног суда Републике Србије број: 111/21, од 25. новембра 2021. године, објављеној у Службеном гласнику Републике Србије.

Није потребно спроводити ниједне друге додатне мере.

16. Да ли су обезбеђена финансијска средства за спровођење изабране опције?

За изабрану опцију није потребно издвојити нити обезбедити финансијска средства из буџета Републике Србије ради спровођење исте.

17. Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђено довољно времена за спровођење поступка јавних набавки уколико је она потребна?

За изабрану опцију није потребно спровести поступак јавне набавке.

18. Да ли постоји још неки ризик за спровођење изабране опције?

Не постоји ризик за спровођење решења прописа.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ
--

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада

Обрађивач: Министарство здравља

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о пресађивању људских органа
Draft Law on amendment of the Law on transplantation of human organs

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС – Међународни уговори”, број 83/08) (у даљем тескту: Споразум)

а) Одредба Споразума који се односи на нормативну садржину прописа

-

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума

-

в) Оцена испуњености обавеза које произилазе из наведене одредбе Споразума

-

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произилазе из наведене одредбе Споразума

-

д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију

-

4. Усклађеност прописа са прописима Европске Уније

а) Навођење одредби примарних извора према ЕУ и усклађености са њима

-

б) Навођење секундарних извора права ЕУ и оцена усклађености са њима

-

в) Навођење осталих извора права ЕУ и усклађеност са њима

-

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност

-

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

-

5. Ако не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити и ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

-

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

Не

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

Не

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

Не